

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 8.11.2012
Čj. 724/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. M. R. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: - trestní spisy Okresního soudu v Příbrami, sp.zn. 2 T 44/2008 a 3 T 77/2008

- kopie rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2010, sp.zn. 1 T 5/2009
- kopie protokolů o veřejném zasedání Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dnů 15.9.2010 a 29.9.2010, sp.zn. 14 To 234/2010
- kopie rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29.9.2010, sp.zn. 14 To 234/2010
- kopie rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 19.1.2009, sp.zn. 4 T 176/2008

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného M. R. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti jej se týkajícímu výroku o trestu z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29.9.2010, sp.zn. 14 To 234/2010, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp.zn. 1 T 5/2009.

Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2010, č.j. 1 T 5/2009-3577, byl obviněný M. R. uznán vinným:

sub 9) výroku: účastenstvím ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona (*zde i v dalším textu míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009*) k trestnému činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona, a to pro skutek spočívající v tom, že v době od 12.00 hod. dne 12.2.2008 do 16.00 hod. dne 17.2.2008 J. H. a V. S. na základě předchozího natipování vozidla od M. R. odcizili vozidlo VW Passat Combi, modré barvy, RZ 2H8 1000, VIN: WVVZZZ3BZYE259145, v hodnotě 232 600,-

Kč, zaparkované v P., v ulici Ch., ve kterém se nacházely občanský průkaz na jméno B. S., zbrojní průkaz č. AK827728, průkaz zbraně č. MS 360953, řidičský průkaz, kartička pojišťovny, diabetický průkaz, vše na jméno B. S., toto vozidlo odstavili na přesně neurčeném místě v P., kde si je dne 18.2.2008 v době od 14.17 hod. do 14.47 hod. po společné předchozí telefonické domluvě vyzvedli J. H. a M. R., kdy J. H. řídil odcizené vozidlo VW Passat a M. R. řídil doprovodné vozidlo tov. zn. Opel Calibra, RZ 1M6 7041, avšak odcizené vozidlo byli nuceni odstavit z důvodu defektu v obci N., kde bylo zajištěno policií, přičemž z vozidla byla odcizena řídicí jednotka motoru v hodnotě 35 000,- Kč, přední levý blikáč v hodnotě 1 500,- Kč a bezpečnostní hlavice na povolování šroubů kol v hodnotě 500,- Kč, čímž majiteli vozidla B. S., nar., trvale bytem, způsobili škodu odcizením ve výši nejméně 37 000,- Kč a škodu poškozením ve výši 25 675,- Kč;

sub 24) výroku: trestnými činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona, spáchanými v jednočinném souběhu, kterých se dopustil tím, že v době od 12.2.2008 do 17.2.2008 řídil vozidlo Opel Calibra, RZ 1M6 7041, z P. do přesně nezjištěné obce v okrese Příbram, ač není držitelem řidičského oprávnění k řízení motorového vozidla, neboť mu byl rozsudkem Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 4 T 102/2007, který nabyt právní moci dne 4.9.2007, uložen trest zákazu činnosti – řízení všech motorových vozidel na dobu od 4.9.2007 do 4.9.2008.

Obviněnému R. byl za tyto trestné činy a za trestné činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona, maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008 – 68, uložen podle § 247 odst. 2 tr. zákona, za použití § 35 odst. 2 tr. zákona, souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 22 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře dvou let. Současně byl podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008 – 68, včetně všech dalších rozhodnutí obsahově na něj navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Ostatní rozsudečné výroky se obv. M. R. netýkají.

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře ze dne 29.9.2010, č.j. 14 To 234/2010 – 3797 (sub I. výroku) byl k odvolání obviněného M. R. výše citovaný rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu částečně zrušen ve výroku o vině trestnými činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona (sub 24. rozsudečného výroku) a v navazujícím výroku o trestu.

Odvolacím soudem pak bylo ohledně obv. R. v rozsahu zrušení podle § 259 odst. 3 tr. řádu ve věci znovu rozhodnuto tak, že obviněný R. byl uznán vinným pouze trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, kterého se dopustil tím, že v době od 12.2.2008 do 17.2.2008 řídil vozidlo Opel Calibra, RZ 1M6 7041, z P. do přesně nezjištěné obce v okrese Příbram, ač není držitelem řidičského oprávnění k řízení motorového vozidla, neboť mu byl rozsudkem Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 4 T 102/2007, který nabyt právní moci dne 4.9.2007, uložen trest zákazu činnosti – řízení všech motorových vozidel na dobu od 4.9.2007 do 4.9.2008.

Za tento trestný čin a za sbíhající se účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona k trestnému činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona (sub 9. rozsudečného výroku), ohledně něj zůstal výrok o vině nedotčen, a dále za sbíhající se trestné činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona, maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona, jimiž byl předtím pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, byl obviněnému R. uložen podle § 247 odst. 2 tr. zákona, za použití § 35 odst. 2 tr. zákona, souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 20 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře dvou let. Současně byl podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, včetně všech dalších rozhodnutí obsahově na něj navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Důvodem tohoto rozhodnutí odvolacího soudu bylo výlučně to, že dnem 1.1.2010 nabyl účinnosti zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, jenž již ustanovení obsahově odpovídající ustanovení § 180d tr. zákona neobsahuje.

Ostatní výroky rozsudku odvolacího soudu se obv. M. R. netýkají.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu odvolací soud může rozhodnout sám rozsudkem ve věci, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn. Odvolací soud se může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení

a) provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo

b) provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona platilo, že soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 citovaného ustanovení, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů a vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Podle těchto ustanovení – pokud jde o výrok o trestu ukládaném obv. M. R. – postupováno důsledně nebylo, a to z těchto důvodů:

Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, byl obviněný M. R. uznán vinným trestnými činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona, maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona, spáchanými v jednočinném souběhu dne 25.2.2008.

Za uvedené trestné činy mu byl podle § 249 odst. 1 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1 tr. zákona, uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou. Citovaný rozsudek nabyl právní moci dnem vyhlášení, tedy dne 31.7.2008.

Dalším rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 28.8.2008, č.j. 3 T 77/2008-61, byl obviněný M. R. uznán vinným trestnými činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, spáchanými v jednočinném souběhu dne 4.4.2008.

Za uvedené trestné činy mu byl podle § 249 odst. 1 tr. zákona, za použití § 35 odst. 2 tr. zákona, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 18 měsíců. Současně byl podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, včetně všech dalších rozhodnutí obsahově na něj navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

K tomu je třeba poznamenat, že ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 3 T 77/2008 byl nejprve dne 29.4.2008 vydán trestní příkaz, jenž byl státnímu zástupci doručen dne 15.5.2008; státní zástupce proti němu dne 16.5.2008 podal odpor (soudu doručený dne 19.5.2008), čímž byl trestní příkaz zrušen a věc byla následně projednána v hlavním líčení. Obviněnému R. se tento trestní příkaz doručit nepodařilo, v důsledku čehož u něj účinek vyhlášení odsuzujícího rozsudku podle § 314e odst. 5 tr. řádu (v tehdy účinném znění) nenastal; z hlediska posouzení vztahu souběhu je tedy podstatným momentem den 31.7.2008, kdy byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2 T 44/2008.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 2.12.2008, č.j. 13 To 348/2008-73, byl rozsudek Okresního soudu v Příbrami ze dne 28.8.2008, č.j. 3 T 77/2008-61, z podnětu odvolání obv. R. podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušen ve výroku o trestu a v rozsahu zrušení pak bylo podle § 259 odst. 3 tr. řádu ve věci znovu rozhodnuto tak, že obviněnému R. se podle § 249 odst. 1 tr. zákona, za použití § 35 odst. 2 tr. zákona ukládá za trestné činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, jimiž byl uznán vinným tímto rozsudkem, a za trestné činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona, maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona, jimiž byl uznán vinným pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, souhrnný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, pro jehož výkon se podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazuje do věznice s ostrahou, a to při současném zrušení výroku o trestu z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, č.j. 2 T 44/2008-68, včetně všech dalších rozhodnutí obsahově na něj navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Z hlediska posouzení vztahů souběhu a tedy i podmínek pro uložení souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zákona je tedy podstatným momentem den 31.7.2008, kdy byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2 T 44/2008. V trestní věci vedené u téhož soudu pod sp.zn. 3 T 77/2008 pak byl ve vztahu k tomuto odsouzení správně uložen souhrnný trest, protože trestná činnost v ní posuzovaná byla obv. R. spáchána dne 4.4.2008, tedy přede dnem 31.7.2008.

Přede dnem 31.7.2008, a totiž v únoru roku 2008, ovšem byla obv. M. R. spáchána i trestná činnost, pro niž byl následně pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2010, sp.zn. 1 T 5/2009, ve znění rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29.9.2010, sp.zn. 14 To 234/2010.

Je tedy nepochybné, že za veškerou trestnou činnost, pro niž byl obv. M. R. postupně pravomocně uznán vinným ve věcech vedených u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2 T 44/2008 a 3 T 77/2008 a u Okresního soudu v Táboře pod sp.zn. 1 T 5/2009, měl být tomuto obviněnému uložen jeden souhrnný trest.

Ve vztahu souběhu by zjevně byla i trestná činnost (trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2, 3 tr. zákona, ukončený dnem 25.5.2008), pro niž byl obv. R. pravomocně uznán vinným ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 4 T 176/2008; rozsudkem tohoto soudu ze dne 19.1.2009 ovšem bylo od uložení souhrnného trestu ve vztahu k věci vedené u téhož soudu pod sp.zn. 3 T 77/2008 upuštěno.

To se ovšem nestalo a rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2010, sp.zn. 1 T 5/2009, byl obv. R. uložen souhrnný trest pouze ve vztahu k jeho odsouzení ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2 T 44/2008, přičemž byl podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen výrok o trestu z pravomocného rozsudku ze dne 31.7.2008, který navíc v době rozhodování Okresního soudu v Táboře již neexistoval, protože byl pravomocně zrušen rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 2.12.2008, sp.zn. 13 To 348/2008, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 3 T 77/2008.

Důvod tohoto pochybení je přitom nejasný; z předkládaných spisů Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 2 T 44/2008 a 3 T 77/2008 je přitom patrné, že Okresní soud v Táboře, rozhodující ve věci u něj vedené pod sp.zn. 1 T 5/2009 oba tyto spisy k dispozici měl; to

ostatně vyplývá i ze samotného rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2010 (srov. pasáže jeho odůvodnění na str. 73 uprostřed a na str. 74 – 75).

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře pak ve svém rozsudku ze dne 29.9.2010, sp.zn. 14 To 234/2010, toto pochybení fakticky zopakoval, když zjevně nekriticky převzal závěry soudu prvního stupně, pokud jde o otázku vztahu souběhu. Odvoláním obviněného M. R. nebyla sice tato vada výslovně vytýkána, avšak krajský soud byl podle § 254 odst. 1 tr. řádu povinen k ní přihlížet, ostatně odvolací soud rozhodoval o trestu podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu sám.

V důsledku popsaného pochybení pak došlo k tomu, že obv. M. R. nejenže nebyl uložen souhrnný trest tam, kde mu uložen být měl, ale že mu byly za stejné jednání, a totiž za trestnou činnost, pro niž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 31.7.2008, sp.zn. 2 T 44/2008, postupně uloženy dva tresty, tedy jednak souhrnný trest z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2.12.2008, č.j. 13 To 348/2008-73, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. 3 T 77/2008, jednak souhrnný trest z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29.9.2010, č.j. 14 To 234/2010-3797, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Táboře pod sp.zn. 1 T 5/2009.

Zákonné podmínky pro podání stížnosti pro porušení zákona pouze proti výroku o trestu, dané ustanovením § 266 odst. 2 tr. řádu, tedy v daném případě zjevně splněny jsou.

Ze shora rozvedených důvodů proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 275 odst. 4 tr. řádu odložil výkon rozhodnutí, proti němuž směřuje stížnost pro porušení zákona,
2. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře ze dne 29.9.2010, č.j. 14 To 234/2010-3797, pokud jím bylo ohledně obv. M. R. rozhodnuto o uložení trestu, byl v jeho neprospěch porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. řádu, § 259 odst. 3 tr. řádu a § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, ve vztahu k ustanovení § 35 odst. 2 tr. zákona,
3. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadený výrok o trestu ohledně obv. M. R. zrušil a zrušil i případná další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
4. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu, tj. přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočce v Táboře, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 90/2012](#)